

چریده عالم

مشاور ارشد وزیر خارجه آمريکا:
برجام، اجماع جهانی علیه ايران
رافرسود

برایان هوک، مشاور ارشد وزیر خارجه آمريکا و رئيس گروه اقدام ايران، با دعای اینکه ۱۲ شرط ارائه شده از سوی وزیر خارجه آمريکا منعکس کننده اجماع جهانی پيش از برجام علیه تهران بود، گفت: برجام، آن اجماع جهانی رافرسود. به گزارش ايران، هوک در گفتگویی با شبکه تلویزیونی بی بی سی افزود: اگر آنها (ايران) رفتارشان را تغییر دهند، می توانیم مذاکره را آغاز کنیم. مذاکراتی که به یک پیمان رسمی منجر می شود. چون فکر می کنیم یک توافق لازم داریم که طیف کامل رفتارها و تهدیدهای ناشی از ايران را در بر بگیرد و یک برنامه اقدام مشترک، ناکافی است.

هوک همچنین گفت که اگر مقام های ايران حاضر باشند در باره مسائل منطقه مذاکره کنند، آمريکا حاضر است یک پیمان رسمی و پایدار با ايران ببندد.

حسن روحانی رئيس جمهوری اسلامی ايران ديروز در مقاله ای در واشنگتن پست در باره پيشنهاد مذاکره آمريکايي ها نوشت: پيشنهاد ترامپ برای مذاکره مستقيم و بدون پيش شرط با ايران صادقانه نیست، ما پيشنهاد او را باور کنیم يا سخنان وزیر خارجه وی را که شرط گفت وگو با ايران را تحقق نکاتی می داند که توهين آشکار به ملت ايران تلقی می شود؟

وی ادامه داد: علاوه بر این، ما چگونه می توانیم به آمريکا اعتماد کنیم در حالی که از تعهدات بين المللی اش و مصوبه شورای امنیت که خود بانی آن بوده: کناری می کشد و دیگر کشورها را برای اجرای آن مصوبه تهدید به تنبيه می کند؟

هوک در پاسخ به این سوال که چنین پیمانی چه تفاوتی با توافق هسته های ايران دارد، گفت: برجام اصلا یک توافق هم نبود. یک برنامه اقدام بود. هوک مدعی شد: پایدار ترين و تقريبا دائمی ترين توافق با آمريکا یک پیمان رسمی است.

دونالد ترامپ رئيس جمهوری آمريکا روز ۱۸ ديدهبشت ماه کشورش را از توافق هسته ای ايران و شش قدرت جهانی خارج کرده و دستور داد تحریم هایی که در چار چوب برجام برداشته شده بود، دوباره وضع شود. این اقدام با انتقادات و واکنش گسترده جامعه جهانی از جمله طرفين توافق هسته ای ورورود.

هوک اظهار داشت که اختلاف کنونی بين آمريکا و اروپا در باره ايران را رسانه ها بزرگ نشان می دهند.

وی در واکنش به صحبت های اخير جان کری وزیر خارجه اسبق آمريکا در مورد اینکه ترامپ به دنبال تغییر حکومت در ايران است، گفت که موضع رسمی دولت آمريکا، سياست تغییر حکومت در ايران نیست بلکه هدف تغییر در رفتار است.

هوک در پاسخ به اینکه اگر ايران حاضر به مذاکره نشود آمريکا چه طرحی دارد؟، گفت: مشغول این فرضيات نمی شوم. حکومت ايران می داند ما در پی چه تغییری هستیم و آنها همچنین درک می کنند ما حاضریم چه چیزهایی بدهیم تا این کشور شروع کند مثل یک کشور عادی رفتار کند.

مشاور وزیر خارجه آمريکا ادامه داد که از مردم ايران و اشتياقشان به شیوه بهتری برای زندگی حمایت می کند. آینده ايران به مردم ايران بستگی دارد.

این مقام وزارت خارجه آمريکا در امور ايران افزود: وقتی به رفتار خصمانه در يابی ايران نگاه کنیم، تهدیدهایش برای بستان تنگه هرمز، حمله های سایبری اش، حمايتش از تروریسم، کشورهای زیادی هستند که آنها هم در باره تهدیدهایی که از ايران ناشی می شود، ارزیابی مشابه ما را دارند.

ما داریم خیلی نزدیک با هم پیمانان اروپایی و کشورهای دیگر همکاری می کنیم تا به طیفی از اقدامات ايران بپردازیم که از توافق هسته ای برجام بیرون مانده بود و ما را ریزنی هایی که داریم، خیلی راضی هستیم.

پيش از این مقامات جمهوری اسلامی ايران و کشورهاي امضا کننده برجام تاکید کرده اند که این توافق فقط در باره فعالیت های هسته ای ايران است و شامل موارد دیگر نمی شود.

هیلى پيش بينی کرد که
ترامپ در سخنرانی صبح
روز سه شنبه خود، همانند
سال گذشته اظهاراتی
مبارزه طلبانه داشته باشد،
با همان مواضع، یعنی برتری
حاکمیت ایالات متحده در
تصمیم گیری هایش. ضمن
آنکه تاکید خواهد کرد که
متحدین و حامیان خارجی
آمريکا نیز از درون منشور
وفاداری ارزشی خواهند
شد

که در سال ۲۰۱۵ امضا شد، حمايت به عمل آورند. ایسن کاری معضل بزرگ است. جلسه روز چهارشنبه هفته جاری شورای امنیت که رياست آن را ترامپ بر عهده خواهد داشت در ابتدا قرار بود که به موضوع ايران اختصاص داشته باشد، اما هنگامیکه مشخص شد که در این نشست بر سر برجام آمريکا ممکن است به انزو ا کسیده شود، موضوع لندکی تغییر کرد و گسترده تر شد و به تکثیر سلاح های هسته ای اختصاص یافت. حال در نشست چهارشنبه شورای امنیت قرار است موضوع خلع سلاح هسته ای کره شمالی، استفاده روسیه از عامل اعصاب در انگلیس و استفاده سوریه از سلاح های شیمیایی بررسی شود.

هیلى اذعان کرد: «ترامپ نمی خواست که محدود باشد، فکر می کنم که موضوع را گسترده تر کنیم اما یقیناً ايران بخشی از این گفتگوها خواهد بود چرا که راجع به تمامی سلاح های کشتار جمعی بحث خواهیم کرد.»

به نظر نمی رسد که ترامپ به خوبی از تغییر موضوع جلسه مطلع شده باشد. روز جمعه (۳۰ شهریور ۱۳۹۷) وی در تویتر خود نوشت که موضوع جلسه به ايران اختصاص خواهد داشت.

در همین حال، حسن روحانی، رئيس جمهوری ايران، نیز به نیویورک خواهد رفت و تعداد هبرانی که خواستار دیدار روحانی هستند نشان خواهد داد که چقدر آماده دفاع از ايران در مقابل ترامپ هستند. برنامه شینزو آبه برای ملاقات همتای ایرانی خود در ژاپن به عنوان نمایش استقلال وی قلمداد شده است.

با در نظر گرفتن بر خوردهای تند ترامپ، هیچکس این احتمال را که وی ممکن است سازمان ملل را متعجب کند و حتی روحانی را دیدار کند، رد نمی کند چرا که ترامپ می خواهد به عنوان فردی صلح طلب شناخته شود، همان کاری که در مورد کره شمالی آن هم در میانه بحرانی که خود ایجاد کرده بود، انجام داد.

کیم و مون دلایل قوی داخلی دارند که نشست هفته گذشته دو کشور را موفقیتی چشمگیر جلوه دهند و به این شکل راه را برای دیدار دوم و مورد انتظار ترامپ و کیم هموار کنند.

شینزو آبه، نخست وزیر ژاپن، وظیفه ای به مراتب سخت تر از آقای مون دارد. وی باید در جلسه با ترامپ، سياست های رئيس جمهوری آمريکا را مورد ستایش قرار دهد چرا که در تلاش است تا نگرش های ترامپ را در کنترل بگیرد و به این وسیله آقای کیم را به خاطر نمایش خلع سلاح، مورد پاداش و پذیرش ترامپ قرار دهد.

دیبلمات های رده بالای ترامپ هم با این معضل روبرو هستند. در ابتدا لازم است که شگفتی خود را از دستور دوی در موضوع کره شمالی ابراز کنند و در همین حال تلاش کنند تا پیوستگی بين المللی در مورد تحریم های این کشور را برقرار سازند به این امید که کره شمالی را وادار به خلع سلاح واقعی کنند.

نیکی هیلى، نماینده آمريکا در سازمان ملل اظهار کرد: «فرضی برای ما پدید آمده است تا ببینیم چه دستاوردی را در موضوع کره شمالی داشته ایم. این فرضی برای گرفتن تعهدی است که ما برای صلح نیاز داشتیم و همچنین فرضی است برای گفتگو در این مورد که اگر تحریم ها را اجرا نکنیم، تمامی دستاوردهایمان می تواند بر باد رود.»

هیلى پيش بينی کرد که ترامپ در سخنرانی صبح روز سه شنبه خود، همانند سال گذشته اظهاراتی مبارزه طلبانه داشته باشد، با همان مواضع، یعنی برتری حاکمیت ایالات متحده در تصمیم گیری هایش. ضمن آنکه تاکید خواهد کرد که متحدین و حامیان خارجی آمريکا نیز از درون منشور وفاداری ارزیابی خواهند شد. «وی در مورد کمک های خارجی و اینکه آمريکا چقدر سخاوتمند است سخن خواهد گفت، اما در عین حالی که به سخاوتمندی آمريکا اشاره می کند خط و خطوطی نیز می کشد اعم از اینکه برای کسانی سخاوتمند خواهیم بود که ارزش های ما را داشته باشند، برای کسانی سخاوتمند خواهیم بود که بخواهند با ما کار کنند و نه کسانی که تلاش می کنند آمريکا را متوقف کنند و می گویند از آمريکا متنفرند و مخالف آن چیزی هستند که ما انجام می دهیم.»

این رویه همچنین به شکلی مشخص در مورد تلاش های آمريکا برای وارد آوردن فشارهای اقتصادی به ايران نیز صدق می کند. دیبلمات های آمريکايی به کشورهای دیگر اعزام شده اند تا متحدان خود را قانع کنند یا تهدید کنند تا از تصمیم ترامپ برای خروج از توافق نامه هسته ای ايران (برجام) «شگرف» خوانند.

این کار جایگاه مناسب تری در مذاکرات جاری با موضوع آینده سوریه پیدا می کند. حضور تر کیه در این استان به روسیه به عنوان نیروی نظامی بر تر در سوریه، فشار وارد می کند تا منافع آنکارا مد نظر داشته باشد.»

اما تر کیه به شکلی خطرناک در معرض خطر است. هلر گفت: «در صورتی که ادلب سقوط کند، عواقب بسیار بدی در انتظار تر کیه خواهد بود.» جنگ ادلب می تواند میلیون ها نفر را روانه مرز تر کیه کند که به گفته کارشناسان می تواند مضلات اجتماعی و سیاسی گسترده ای برای تر کیه بوجود بیاورد. هم اکنون بیش از سه میلیون پناهنده سوری در تر کیه زندگی می کنند. سونر کاگاپتای، نویسنده کتاب «سلطان جدید: اردوغان و بحران تر کیه مدرن» در این مورد اظهار کرد: «موضوعات بسیار کمی است که بیشتر تر کها را با هم متحد کند، یکی از این موضوعات مخالفت با پناهندگان سوری است.»

سازمان ملل متحد اعلام کرد که با پخش

جان آلترمن: فکر می کنم
بسیاری از رهبران
سال گذشته خود را از
ترامپ دور نگه داشتند
چرا که نمی خواستند
بين رنجاندن ترامپ و
انجام کاری با وی که آری
آنها را در کشور هایشان
تخریب کند، خود را در
مخمسه گرفتار کنند. فکر
می کنم اکنون این رهبران
فهمیده اند که چگونه با این
موضوع روبرو شوند

کشور خود را از کار بیاندازد. کارشناسان هسته ای با شک و تردید به انجام چنین اقدامی از سوی کره شمالی نظر می کنند، چرا که به گفته آنان یکی از سایت های هسته ای مورد نظر کره شمالی یک سایت قدیمی آزمایش موتورهای با سوخت مایع هسته ای است. این در حالیست که کره شمالی موفق شده است به سوخت جامد هسته ای دست پیدا کند. همینطور اینکه از مدار خارج کردن تانسیسات هسته ای اصلی واقع در یونگ بیون مشروط به «اقدام های مرتبط از سوی آمريکا» شده است، شرایطی که هیچ چیز آن مشخص نیست. با وجود این، ترامپ از پیشرفت در گفتگوها استقبال کرد و آن را «هیجان انگیز» و «شگرف» خواند.

پيشنهاد داد که نام تمامی پایگاه های نظامی آمريکا در لهستان را «قلعه ترامپ» بگذارند و نیز پيشنهاد پرداخت هزینه های ساخت آن ها را داد، همچنین پيشنهاد خرید LNG از آمريکا را مطرح کرد.

اما واقعیت این است که لهستان تانسیسات لازم برای واردات LNG آن هم به صورت فله و در حجم بالا را در اختیار ندارد و از سوی دیگر تنها آماده است که هزینه زیرساخت های ابتدایی ساخت تنها یک پایگاه نظامی را پرداخت کند. اما بحث در مورد این جزئیات به جلسه و روز دیگری موکول شد. آنچه در اینجا حائز اهمیت بود نمایش سودا و رو طرفه ای بود که در این جلسه اجرا شد.

رهبران کره شمالی و جنوبی نیز درس مشابهی را آموخته اند. کیم جونگ اون و مون جائه این در جلسات خود با ترامپ تمام تلاش خود را به کار بستند تا وی را مطمئن سازند که یک صلح طلب ضروری برای جهان است و از این راه مسیر را برای حصول شرایطی که در آن پیوند یانگ پیونان از سلاح های هسته ای خود محافظت کند و در عین حال تهدیدات حمله قریب الوقوع را بالای سر خود نبیند، هموار کردند.

مون تا آنجا پيش رفت که اظهار کرد دونالد ترامپ باید برنده جایزه نوبل صلح شود. وی این هفته پس از سفری که به تازگی به پیونگ یانگ داشت در نیویورک با ترامپ دیدار خواهد کرد. در سفر مون به کره شمالی، کیم متعهد شد که بخش هایی از تانسیسات هسته ای

سازمان ملل خود را برای شگفت زده شدن در هنگام سخنرانی ترامپ آماده کرده بودند، اما رئیس جمهوری آمريکا توانست در این سخنرانی با تهدید به «نابودی کامل» کره شمالی همه رانه شگفت زده، بلکه شوکه کند. این بار همتایان ترامپ در حالی پا به نیویورک گذاشته اند که یکسال تلاش کردند تا روابط خود با وی را مدیریت کنند.

جان آلترمن، یکی از مقام های ارشد پيشین وزارت خارجه آمريکا و معاون کنونی مرکز مطالعات راهبردی و بین الملل، گفت: سال گذشته، ابهام بسیار زیادی وجود داشت در این مورد که رئیس جمهوری ترامپ چگونه خواهد بود و چه کار خواهد کرد و چگونه باید با وی صحبت کرد.

وی ادامه داد: فکر می کنم بسیاری از رهبران سال گذشته خود را از ترامپ دور نگه داشتند چرا که نمی خواستند بین رنجاندن ترامپ و انجام کاری با وی که آری آنها را در کشور هایشان تخریب کند، خود را در مخمسه گرفتار کنند. فکر می کنم اکنون این رهبران فهمیده اند که چگونه با این موضوع روبرو نشوند و همچنین فهمیده اند که چگونه با رئیس جمهوری آمريکا برخورد کنند.

تمامی پایتخت های جهان تا کنون متوجه شده اند که خود ستایی و پول ماهیت تمام استراتژی های ترامپ است. آندژی دودا، رئیس جمهوری لهستان، هفته گذشته در یک نشست در کاخ سفید تمامی آموخته های خود را در این زمینه به کار گرفت به شکلی نیمه رسمی

سجاد موسوی راضی

روزنامه گاردین در تحلیل نشست سالانه آتی سازمان ملل نوشت که رهبران دنیا نزدیک به یک سال است که تلاش می کنند روابط خود را با رئیس جمهوری آمريکا مدیریت کنند اما این بدان معنی نیست که این رهبران می توانند پيش بينی کنند ترامپ در این نشست چه بر زبان خواهد آورد.

موضوع رسمی نشست امسال سازمان ملل «مرتبط ساختن سازمان ملل با همه مردم» است اما تمام کسانی که در جلسه هفته جاری سازمان ملل در نیویورک شرکت می کنند می دانند که یک نفر در این نشست مرتبط تر از بقیه است. انتظار می رود که دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمريکا، مذاکرات این نشست را در کنترل خود در آورد.

ترامپ روز دوشنبه (۲ مهر ۱۳۹۷) رياست جلسه ای را با موضوع قاچاق مواد مخدر بر عهده خواهد داشت، سپس در روز سه شنبه (۳ مهر ۱۳۹۷) در نشست سالانه سخنرانی خواهد کرد و در نهایت در روز چهارشنبه (۴ مهر ۱۳۹۷) رياست جلسه شورای امنیت سازمان ملل با موضوع مخاطرات سلاح های هسته ای را بر عهده خواهد گرفت.

همه بر این باورند که ترامپ از این فرصت ها بهره خواهد برد تا ظرافت های دیپلماتیک را به نفع حامیان خود تحقیر کند و بر طبل «همه جان نخست آمريکا» بکوبد.

رهبران جهان در نشست سال گذشته

خبر

ماموریت خطرناک در شمال سوریه

شکست ترکیه به فاجعه ای انسانی می انجامد

یلدا دارابی

روزنامه واشنگتن پست در تحلیل توافق ترکیه در سوریه نوشت: ترکیه به عنوان حامی اصلی مخالفان تحت فشار سوریه، اکنون با ماموریتی خطرناک روبروست.

ترکیه باید بر اساس توافقی که با روسیه انجام داده است متحدین شورش خود در استان ادلب سوریه را خلع سلاح کند و جهادی های فعال در قلب این استان را از میان بردارد. در غیر اینصورت، سوریه و نیروهای متحد روسی اش تهدید کرده اند که در تهاجمی گسترده منطقه را باز پس خواهند گرفت. بر اساس گفته آژانس های انسان دوستانه و حقوق بشری، این حمله می تواند یکی از خانمان براندازترین جنگ های دوران باشد.

چنین جنگی هزینه های بسیار زیادی نیز بر ترکیه تحمیل خواهد کرد. رجب طیب اردوغان، رئیس جمهوری ترکیه و ولادیمیر پوتین، همتای روسی اش در دقیقه ۹۰ روز ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۸ (۲۶ شهریور ۱۳۹۷) از برنامه ای برای جلوگیری از کشتار پرده برداشتند، برنامه ای که به ترکیه فرصت بیشتری می دهد تا مخالفان را به خلع سلاح ترغیب کند.

بر اساس این توافق، نیروهای ترکیه و روسیه یک منطقه غیر نظامی شده، به عمق ۱۴،۵ تا ۱۹ کیلومتر خالی از تندرها و سلاح های سنگین، را تحت نظارت خود خواهند داشت و در نهایت بزرگراه های ادلب را بر روی عبور و مرور باز خواهند کرد. در این میان، گرچه ممکن است به نزدیک